

عنوان مقاله:

اثر بخشی طرحواره درمانی بر طرحواره های ناسازگار اولیه زنان مبتلا به سرطان سینه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی ، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهرنوش خادمی - دانشگاه حکمت رضوی، مشهد، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، مشهد، ایران

جعفر طالبیان شریف - دانشگاه حکمت رضوی، مشهد، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، مشهد، ایران

محمود آزادی - مرکز تحقیقات بین رشته ای بیمارستان رضوی مشهد

خلاصه مقاله:

در این پژوهش که با هدف بررسی تاثیر طرحواره درمانی بر طرحواره های ناسازگار اولیه در زنان مبتلا به سرطان سینه اجرا شد مسئله مورد بررسی عبارت بود از اینکه ((آیا طرحواره درمانی بر طرحواره های ناسازگار اولیه زنان مبتلا به سرطان سینه تاثیر دارد)) . این پژوهش به روش شبه تجربی و از طرح های پیش آزمون - پس آزمون تک گروهی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه بیماران زن بهبود یافته مبتلا به سرطان سینه بودند که جهت کنترل های بعد از درمان به بیمارستان رضوی مشهد مراجعه کرده بودند. از بین افراد حاضر در جامعه آماری که واجد شرایط شرکت در پژوهش بودند و پرونده آنان توسط متخصصان مربوطه تکمیل و تشخیص لازم داده شده بود ، 15 نفر به روش نمونه گیری در دسترس و داوطلبانه انتخاب شدند. پیش از مداخله درمانی ، شرکت کنندگان در مرحله پیش آزمون به پرسشنامه طرحواره های ناسازگار اولیه یانگ (فرم کوتاه) پاسخ دادند ، سپس مداخله درمانی طرحواره درمانی در 12 جلسه 80 دقیقه ای به صورت هفته ای یک جلسه اجرا شد و در نهایت آزمودنی ها در مرحله پس آزمون به پرسشنامه مورد نظر پاسخ دادند و در نهایت داده های به دست آمده به وسیله آزمون T همبسته و روش تحلیل کوواریانس چندمتغیره مورد ارزیابی آماری قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد ($P < 0/05$) مداخلات مبتنی بر طرحواره درمانی ، همه طرحواره ها به جز طرحواره های محرومیت هیجانی ، بی اعتمادی / بد رفتاری و نقص / شرم را به طور معناداری تعدیل کرده است بنابراین می توان نتیجه گرفت مداخلات طرحواره درمانی بر طرحواره های ناسازگار اولیه زنان مبتلا به سرطان سینه تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی ، طرحواره های ناسازگار اولیه ، زنان مبتلا به سرطان سینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/914842>

